

PETZL®

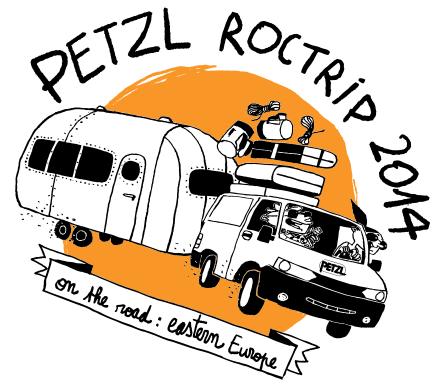
ROCTRIP

In oktober 2014 hoorde ik bij de gelukkigen die een weekje mee mochten reizen met de Petzl RocTrip. Het was de laatste van vijf weken rondreizen doorheen Oost-Europa. Na Roemenië, Bulgarije en Griekenland was Turkije het laatste land waar de caravaan van het Franse outdoormerk op zoek ging naar meer of minder bekende klimgebieden. We sloten aan in Geyik Bayiri, proefden van Citdibi en eindigden in Olympos.

Wat is de Petzl RocTrip? Sinds 2002 organiseert Petzl jaarlijks een klimtrefpen op een of andere tot de verbeelding sprekende locatie. Frankrijk, USA, Canada, Griekenland, Oostenrijk, Mexico, China en Argentinië passeerden reeds de revue. De omvang van het evenement lijkt jaar na jaar te groeien en via kwaliteitsvolle video's, die overlopen van de gemoedelijke sfeer en spectaculaire bewegingen, wist het Franse merk een heuse buzz te creëren. Het feit dat je er, als doorgewone amateur-klimmer, een week lang kan optrekken met het quasi voltallige Petzl-atleten team, hen kan aanmoedigen of door hen aangemoedigd worden, samen passages kan bespreken en natuurlijk ook samen pinten kunt drinken, geeft het geheel natuurlijk wat extra. Maar is dat dan de Petzl RocTrip? Een week gaan klimmen met toevallig een resem topklimmers in de buurt en op een misschien wat ongewone plaats?

Het is een über-cliché maar je kan pas weten wat de RocTrip is, als je het beleefd hebt. 'Go with the flow' is het enige advies dat je daarbij in je achterhoofd moet houden. Stap in de bus zonder exact te weten waar je gaat uitkomen, noch wanneer. Laat je eenmaal ter plaatse naar boven leiden door de atleten die weten waar ze een jaar eerder haken in de rots geboord hebben. Kruip in de routes die u door omstaanders aangeraden worden. Klim met om het even welke klimmer of klimster, ongeacht nationaliteit, geloof, kleur, lievelingsdier of wat dan ook en geniet. Beveilig de eerste de beste die er om vraagt en kruip nadien gewoon ook in die route zonder ook maar te weten welk niveau, want daar draait het helemaal niet om. Terug op de grond bespreek je de route met de toevallig voorbijlopende klimster die een dag eerder haar kansen er in beproefde en kom je samen tot de slotsom dat ook deze route weer een pareltje is. Keer terug naar de bus als de massa aanstalten maakt om terug te keren. Volg die massa bij aankomst in het kamp en je zal tot bij het eten geleid worden. En als die massa daarna als een symbiotisch geheel richting tapkraan trekt moet je je ook geen vragen stellen. De DJ's zullen wel verschijnen, op een gegeven moment zullen de lichten uitgaan en jawel, de volgende dag zul je weer wakker worden en dezelfde droom aan eenzelfde hels en toch hemels tempo verder kunnen beleven.

En de massieven die aangedaan werden? Voor Roemenië, Bulgarije, Griekenland en de eerste boulderbestemming in Turkije kan je best even de video's op het YouTube-kanaal van Petzl bekijken.

Geyik Bayiri en bij uitbreiding Antalya is sinds enkele jaren, samen met Kalymnos in Griekenland, de reizende ster aan het firmament van de klimbestemmingen. Bij aankomst werd Geyik Bayiri, of lachend "Gay Bar", ons omschreven als het massief waar 3D-klimmen uitgevonden werd. Het bleek een zeer treffende omschrijving van de verrijkende klimstijl. Je moet inderdaad als klimmer in drie dimensies denken want overal, echt overal kan je je volgende greep of voetsteun moeten zoeken. De gezellige bergsfeer in de camping maakt een verblijf er helemaal af.

Citdibi is een imposant massief bestaande uit een wand die kilometerslang lijkt en immens hoog. Petzl heeft naar het schijnt heel wat moeite mogen doen om de toestemming te krijgen er routes in te boren en voorlopig zijn er dan ook slechts een veertigtal routes te vinden.

De hoofdwand is nog een apart verhaal want om hier op te klimmen moet je eerst nog een smalle kloof afdalen tot pakweg 20 meter lager om van daaruit het gevecht met de zwaartekracht aan te vangen. Imposante routes van 50 meter colonettes sleuren zijn het gevolg. En de fotografen die hadden nog maar zelden zo'n makkelijke uitkijk.

Olympos is een massief aan de kust.

Een vakantiebestemming met grootse stranden, weidse uitzichten en een portie toerisme in de vorm van een grote oud-Griekse ruïne en chimaera flames en andere publiekstrekkingen. Klimmen kan je er op de wanden aan weerszijden van de vallei of op het strand. Je vindt er zowel makkelijk als moeilijk, dal, verticaal en overhang, rustig verlaten of druk toeristisch. Vind je een groepje gemotiveerden bij elkaar dan kan je met de boot naar een 10 minuten verder gelegen nieuw-geëquipeerde imposante grot en aanverwante wanden of je vaart een heel uur verder naar the place to be als je in Turkije aan deep water solo wil doen. Keuze te over, overgoten met een hippie-sfeertje in Kadirs Tree Houses en je hebt het perfecte podium voor de laatste dagen van een uiterst geslaagde Petzl Roctrip on the road edition.

Achteraf kreeg ik vaak de vraag of die RocTrip niet gewoon een feest was. De RocTrip is geen gewoon feest, het is een klimfeest. Een kans om te vieren dat je een klimmer (m/v) bent onder klimmers. Je leeft, je geniet, je babbelt en je klimt. En iedereen droomt van hetzelfde: die volgende route, in goed gezelschap!

